PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. kovo 17 d.*

Byloje T-187/03

Isabella Scippacercola, gyvenanti Briuselyje (Belgija), atstovaujama advokatų K. Adamantopoulos, D. Papakrivopoulos, vėliau – K. Adamantopoulos ir *solicitor* B. Keane, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą L. Flynn ir P. Aalto, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2003 m. kovo 19 d. Komisijos sprendimą atmesti ieškovės paduotą prašymą suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, susijusiu su naujo Atėnų tarptautinio oro uosto Spatoje (Graikija) projektu,

* Proceso kalba: anglų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Azizi, teisėjai M. Jaeger ir O. Czúcz,

posėdžio sekretorius I. Natsinas, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. rugsėjo 9 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 EB 255 straipsnis nustato:

„1. Visi Sąjungos piliečiai ir visi fiziniai ar juridiniai asmenys, gyvenantys ar turintys registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamiesi pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis nustatytinų principų bei sąlygų, susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais.

2. Bendrus principus ir visuomenės arba asmens interesais grindžiamus apribojimus, reglamentuojančius šią teisę susipažinti su dokumentais, per dvejus metus nuo Amsterdamo sutarties įsigaliojimo 251 straipsnyje nurodyta tvarka nustato Taryba.

<...>"

2 Prie Amsterdamo sutarties Baigiamojo akto pridėtoje Deklaracijoje Nr. 35 (toliau – Deklaracija Nr. 35) nustatyta:

„Konferencija sutinka, kad Europos bendrijos steigimo sutarties (255) straipsnio 1 dalyje nurodyti principai ir sąlygos leistų valstybei narei prašyti Komisijos ar Tarybos be išankstinio šios valstybės narės sutikimo neatskleisti jos dokumentų trečiosioms šalims."

3 2001 m. gegužės mėn. 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43) nustato EB 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su šių institucijų dokumentais principus, sąlygas bei apribojimus (Reglamento Nr. 1049/2001 1 straipsnio a punktas). Šis reglamentas įsigaliojo 2001 m. gruodžio 3 dieną.

4 Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnis nustato:

„1. Bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamasis šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų, susipažinti su institucijų dokumentais.

<...>

3. Šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra, jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.

<...>"

5 Reglamento Nr. 1049/2001 3 straipsnis, susijęs su sąvokomis, nustato:

„Šiame reglamente:

a) „dokumentas" – bet kuria forma (parašytas ant popieriaus, elektroninėje laikmenoje arba garso, vaizdo ar audiovizualiniame įraše) pateiktas turinys, susijęs su į institucijos atsakomybės sferą įeinančia politika, veikla ir sprendimais;

b) „trečioji šalis" – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo arba kitas subjektas, nepriklausantis atitinkamai institucijai, įskaitant valstybes nares, kitas Bendrijos arba ne Bendrijos institucijas ir įstaigas bei trečiąsias šalis."

6 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje, kuriame apibrėžiamos išimtys iš minėtos visuomenės teisės susipažinti su dokumentais, skelbiama:

„1. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

a) visuomenės intereso, susijusio su:

— visuomenės saugumu,

— gynybos ir kariniais reikalais,

— tarptautiniais santykiais,

— Bendrijos arba valstybės narės finansine, pinigų ar ekonomine politika;

b) individo privatumu ir neliečiamumu, ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus.

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

— komercinių fizinių arba juridinių asmenų interesų, įskaitant intelektinės nuosavybės,

— teismo proceso ir teisinės pagalbos,

— inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<...>

4. Kalbant apie trečiųjų šalių dokumentus, institucija konsultuojasi su trečiąja šalimi, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta šio straipsnio 1 arba 2 dalyje, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas.

5. Valstybė narė gali prašyti, kad institucija neatskleistų iš tos valstybės narės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo.

6. Jei kuri nors iš išimčių taikoma tiktai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos.

<...>"

7 Reglamento Nr. 1049/2001 5 straipsnyje „Dokumentai valstybėse narėse" nustatoma:

„Jei valstybė narė gauna paraišką dėl jos turimo dokumento iš dokumentą parengusios institucijos, ta valstybė narė, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas, konsultuojasi su minima institucija, kad galėtų priimti sprendimą, kuris nekliudytų siekti šio reglamento tikslų.

Arba valstybė narė gali nukreipti paraišką į tą instituciją."

8 Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnyje, susijusiame su slapto pobūdžio dokumentams taikoma tvarka, nustatyta:

„1. Slapto pobūdžio dokumentais yra laikomi iš institucijų arba jų įsteigtų agentūrų, iš valstybių narių, trečiųjų šalių arba tarptautinių organizacijų kilę dokumentai, kurie, priklausomai nuo atitinkamos institucijos taisyklių, klasifikuojami kaip „TRÈS SECRET/TOP SECRET" (YPAČ SLAPTI), „SECRET" (SLAPTI) arba „CONFIDENTIEL" (KONFIDENCIALŪS) ir kurie gina esminius Europos Sąjungos arba vienos ar daugiau valstybių narių interesus 4 straipsnio 1 dalies a punkte minimose srityse, ypač susijusius su visuomenės saugumu, gynyba ir kariniais reikalais.

2. Paraiškas dėl galimybės susipažinti su slapto pobūdžio dokumentais 7 ir 8 straipsniuose numatyta tvarka gali tvarkyti tiktai tie asmenys, kurie turi teisę susipažinti su tais dokumentais. Šie asmenys, nepažeisdami 11 straipsnio 2 dalies, taip pat sprendžia, kurios su slapto pobūdžio dokumentais susijusios nuorodos turi būti pateikiamos viešajame registre.

3. Slapto pobūdžio dokumentai registruojami registre ir išduodami tiktai esant dokumento autoriaus sutikimui.

<...>"

9 Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo nuostatų, kurių tekstas pateiktas 2001 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimu Nr. 2001/937/EB, EAPB, Euratomas, iš dalies keičiančiu jos darbo tvarkos taisykles (OL L 345, p. 94), 5 straipsnyje („Konsultacijos") nustatyta:

„1. Kai Komisija gauna prašymą dėl prieigos prie jos turimo, bet kilusio iš trečiosios šalies dokumento, tą dokumentą turintis Generalinis direktoratas arba departamentas patikrina, ar jam netaikoma viena iš Reglamento <...> 4 straipsnyje numatytų išimčių. Jei prašomas dokumentas yra įslaptintas pagal Komisijos saugumo taisykles, taikomas šių nuostatų 6 straipsnis.

2. Jei dokumentą turintis Generalinis direktoratas arba departamentas po tokio patikrinimo nutaria, kad negali būti suteikta galimybė susipažinti su dokumentu pagal vieną iš Reglamento <...> Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių, neigiamas atsakymas išsiunčiamas prašytojui be konsultacijos su trečiosios šalies dokumento autoriumi.

3. Dokumentą turintis Generalinis direktoratas arba departamentas suteikia galimybę susipažinti su dokumentu be konsultacijos su trečiosios šalies dokumento autoriumi, jei:

a) prašomą dokumentą jau yra atskleidęs jo autorius arba tai buvo padaryta pagal minimą reglamentą ar panašias nuostatas;

b) dokumento turinio atskleidimas arba dalinis atskleidimas akivaizdžiai nepakenktų jokiems Reglamento <...> Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytiems interesams.

4. Visais kitais atvejais konsultuojamasi su trečiosios šalies dokumento autoriumi. Ypač jei prieigos prašymas susijęs su dokumentu, kilusiu iš valstybės narės, Generalinis direktoratas arba dokumentą turintis departamentas konsultuojasi su dokumentą surašiusia institucija, jei:

a) dokumentas buvo persiųstas Komisijai anksčiau, nei buvo pradėtas taikyti Reglamentas <...> Nr. 1049/2001;

b) valstybė narė yra paprašiusi Komisijos neatskleisti dokumento be jos išankstinio sutikimo pagal Reglamento <...> Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį.

5. Trečiosios šalies dokumento autoriui skiriamas terminas pateikti atsakymą, kuris yra ne trumpesnis kaip penkios darbo dienos, bet leidžiantis Komisijai laikytis jos atsakymui skirtų terminų. Negavusi atsakymo per nustatytą laikotarpį, arba jei trečiosios šalies negalima surasti arba nustatyti, Komisija sprendžia laikydamasi Reglamento <...> Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nustatytų taisyklių dėl išimčių, atsižvelgdama į teisėtus trečiosios šalies interesus pagal jos turimą informaciją.

6. Jei Komisija ketina leisti susipažinti su dokumentu, nepaisydama aiškiai išreikštos autoriaus nuomonės, ji informuoja autorių apie savo ketinimą po dešimties darbo dienų atskleisti dokumentą bei atkreipia jo dėmesį į teisės gynimo priemones, kuriomis jis gali pasinaudoti, prieštaraudamas dokumento atskleidimui.

<...>"

Ginčo aplinkybės

10 2003 m. sausio 29 d. laišku I. Scippacercola paprašė Komisijos suteikti galimybę susipažinti, be kitų dokumentų, su naujo Atėnų tarptautinio oro uosto Spatoje projekto sąnaudų ir naudos analize. Šis projektas buvo bendrai finansuojamas iš Sanglaudos fondo.

11 2003 m. vasario 21 d. laišku Komisijos Regioninės politikos generalinis direktoratas (GD) atsisakė suteikti galimybę ieškovei susipažinti su sąnaudų ir naudos analize nurodydamas:

„Dėl jūsų paraiškos išduoti sąnaudų ir naudos analizės kopiją, kadangi kalbama apie dokumentą, kuris buvo parengtas anksčiau, nei įsigaliojo Reglamentas <...> Nr. 1049/2001, buvo konsultuojamasi su nacionalinėmis institucijomis pagal Sprendimo <...> 2001/937 5 straipsnio nuostatas. 2002 m. vasario 10 d. faksu nacionalinės institucijos pranešė (Regioninės politikos) generaliniam direktoratui, kad negali būti suteikta galimybė susipažinti su šiuo dokumentu.

Atsisakymo priežastis susijusi su intelektinės nuosavybės teisių apsauga. Kalbama apie privačių konsultantų bankui parengtą studiją. Bankas padėjo Graikijos valstybei parengti projekto medžiagą laikydamasis konfidencialumo sąlygos.

Šiomis aplinkybėmis (Regioninės politikos) generalinis direktoratas mano, kad pagal Reglamento <...> Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį nagrinėjama studija negali būti išplatinta <...>."

12 Tuo pačiu laišku atsakovė išsiuntė ieškovei paraiškos dėl vidutinės trukmės finansinės pagalbos iš Sanglaudos fondo dalį „Pagrindinių išvadų aprašymas", apimančią trumpą sąnaudų ir naudos analizės pagrindinių aspektų aprašymą.

13 2003 vasario 24 d. ir kovo 28 d. laiškuose ieškovė pakartojo savo prašymą.

14 2003 m. kovo 19 d. laišku, kurį ieškovė gavo 2003 m. kovo 31 d., Komisijos generalinis sekretoriatas patvirtino atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su prašomu dokumentu (toliau – ginčijamas sprendimas). Šiame laiške rašoma:

„Aš jums dėkoju už praėjusio vasario mėn. 24 d. laišką, įregistruotą vasario 26 d., kuriuo jūs prašote dar kartą išnagrinėti jūsų paraišką dėl galimybės susipažinti su visu naujo Atėnų tarptautinio oro uosto statybos sąnaudų ir naudos analizės tekstu.

Šią analizę Graikijos nacionalinės valdžios institucijoms (Nacionalinės ekonomikos ministerijai) (*Ministère d'économie national*) atliko bankas.

Pagal Sprendimu <...> 2001/937 priimtų Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo nuostatų 5 straipsnio 4 dalies a punktą Komisijos departamentai konsultavosi su Graikijos valdžios institucijomis dėl galimybės susipažinti su šiuo dokumentu, kuris buvo išsiųstas Komisijai iki įsigaliojant (2001 m. gruodžio 3 d.) reglamentui. Atsakydamos Graikijos valdžios institucijos nurodė, kad jos nedavė Komisijai savo sutikimo suteikti galimybę susipažinti su šiuo dokumentu.

Taigi pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį aš negaliu suteikti jums galimybės susipažinti su šiuo dokumentu ir turiu patvirtinti neigiamą atsakymą, kurį jums pateikė Regioninės politikos generalinis direktoratas.

<...>"

Procesas ir šalių reikalavimai

15 2003 m. gegužės 28 d. pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

16 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

17 2004 m. rugsėjo 9 d. teismo posėdyje buvo išklausyti šalių pareiškimai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo užduotus klausimus.

18 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

19 Atsakovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

20 Grįsdama savo ieškinį ieškovė remiasi keturiais pagrindais. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su teisės klaida ir akivaizdžia faktų vertinimo klaida, nes Komisija klaidingai manė, jog prašomas dokumentas kilo iš valstybės narės. Antras ieškinio pagrindas yra susijęs su teisės klaida, nes Komisija neįvertino Graikijos valstybės, jai grindžiant savo neigiamą nuomonę dėl prašomo dokumento atskleidimo, nurodytų priežasčių. Trečias ieškinio pagrindas yra susijęs su tuo, jog nebuvo nurodyti

ginčijamo sprendimo motyvai. Ketvirtas ieškinio pagrindas susijęs su teisės klaida, nes Komisija neišnagrinėjo, ar turėjo būti suteikta galimybė iš dalies susipažinti su prašomame dokumente esančia informacija.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad Komisija klaidingai manė, jog prašomas dokumentas kilo iš valstybės narės

Šalių argumentai

21 Ieškovė teigia, kad ginčijamajame sprendime padaryta teisės klaida ir akivaizdi faktų vertinimo klaida, nes atsakovė jame klaidingai nurodė, jog prašomas dokumentas kyla iš valstybės narės. Ji teigia, kad atsakovė klaidingai aiškino ir taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį bei Sprendimo 2001/937 5 straipsnio 4 dalį. Atsakovė taip pat nesilaikė Reglamento Nr. 1049/2001 1 straipsnio a punkto ir šioje nuostatoje bei teismų praktikoje įtvirtinto kuo platesnės galimybės susipažinti su Komisijos dokumentais principą.

22 Ieškovė teigia, kad atsakovė klaidingai manė, jog prašomą dokumentą parengė Graikijos valdžios institucijos. Ji mano, kad prašomą dokumentą parengė trečioji šalis ir kad turi būti taikomos tik Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies nuostatos.

23 Ieškovė pažymi, kad skirtingos reglamento kalbinės versijos patvirtina aiškinimą, jog terminas „kilęs" susijęs su dokumentu, kuris turėjo būti tai valstybei narei parengtas, arba ji pati yra jo autorė.

24 Ji mano, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį prašomas dokumentas turi būti vertinamas kaip „trečiosios šalies dokumentas". Iš 2003 m. vasario 21 d. atsakovės laiško matyti, kad iš tikrųjų prašomo dokumento autoriai yra privatūs konsultantai arba bankas, kurie, manoma, rengdami projekto medžiagą parengė ir sąnaudų bei naudos analizę.

25 Alternatyviai, kadangi sąnaudų ir naudos analizę yra būtina pateikti, nes nuo to priklauso, ar bus suteikta finansinė pagalba, oro uosto įmonė galėjo būti laikoma prašomo dokumento „savininkė". Iš tikrųjų oro uosto įmonė buvo Spata oro uosto statybos projekto vykdančioji organizacija ir vienintelė finansinės paramos iš Sanglaudos fondo gavėja. Bet kuriuo atveju aišku, kad prašomas dokumentas nekyla iš valstybės narės.

26 Ieškovė mano, kad sąvoka „kilęs" turi būti aiškinama siaurąja prasme. Šis aiškinimas turi atitikti Bendrijos teismų praktiką, pagal kurią bet kokia išimtis iš taisyklių dėl susipažinimo su dokumentais turi būti aiškinama ir taikoma siaurąja prasme (2000 m. sausio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai ir Van der Wal prieš Komisiją*, C-174/98 P ir C-189/98 P, Rink. p. I-1, 27 punktas ir 1997 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *WWF UK prieš Komisiją*, T-105/95, Rink. p. II-313, 56 punktas).

27 Ji primena, kad Reglamento Nr. 1049/2001 (1 straipsnio a punkte) nurodoma kuo platesnė susipažinimo su dokumentais galimybė ir juo siekiama teisei susipažinti su dokumentais suteikti kuo platesnį poveikį (preambulė). Šiam tikslui būtų prieštaraujama, jeigu sąvoka „kilęs" būtų aiškinama tiek plečiamai, kad ji leistų valstybei narei, kuria tik „persiunčia" dokumentą Komisijai, pasinaudoti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies nuostatomis.

28 Ieškovė ginčija atsakovės tvirtinimą, kad autoriaus tapatybė nėra svarbi. Atvirkščiai, jo tapatybė yra esminė sąlyga suteikiant galimybę susipažinti su dokumentais. Jeigu taip nebūtų, bet kuri trečioji šalis galėtų nesilaikyti Reglamento Nr. 1049/2001 reikalavimų, paprasčiausiai paprašydama valstybės narės persiųsti dokumentą Komisijai.

29 Ieškovė atmeta atsakovės pareiškimą, kad nuo dokumento perdavimo Bendrijos institucijai momento turi būti taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalis. Ieškovė teigia, kad apskritai nėra labai sudėtinga identifikuoti kiekvieno dokumento autorių. Bet kuriuo atveju aplinkybė, kad taip būtų patogiau administracijai, neturi viršenybės Europos Sąjungos piliečių teisės į kuo platesnę galimybę susipažinti su dokumentais atžvilgiu, nebent tai sukeltų pernelyg didelę naštą (2001 m. gruodžio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Taryba prieš Hautala*, C-353/99 P, Rink. p. I-9565, 29 ir 30 punktai; 1999 m. liepos 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Hautala prieš Tarybą*, T-14/98, Rink. p. II-2489, 85–88 punktai). Šioje byloje dokumento autoriaus tapatybė nekelia jokių abejonių. Jį akivaizdžiai parengė trečioji šalis. Taigi Komisija turėjo taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį, o ne to paties reglamento 4 straipsnio 5 dalį.

30 Atsakovė ginčija šiuos argumentus ir teigia, kad nagrinėjamas dokumentas kyla iš Graikijos Respublikos Reglamento Nr. 1049/2001 prasme.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

31 Visų pirma pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnyje nustatyta teisė susipažinti su institucijų dokumentais pagal to paties straipsnio 3 dalį yra susijusi su visais Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos turimais, t. y. jų parengtais arba

gautais, dokumentais. Taigi institucijoms gali tekti prireikus pateikti iš trečiosios šalies – pastaroji pagal to paties reglamento 3 straipsnio b punkte nustatytą trečiosios šalies sąvoką apima valstybes nares – kylančius dokumentus.

32 Be to, pažymėtina, kad prieš įsigaliojant Reglamentui Nr. 1049/2001, galimybę susipažinti su Komisijos dokumentais reglamentavo 1994 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimas 94/90/EAPB, EB, Euratomas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Komisijos dokumentais (OL L 46, p. 58). Šio sprendimo 1 straipsnyje formaliai įtvirtintas 1993 m. gruodžio 6 d. Tarybos ir Komisijos patvirtintas elgesio kodeksas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 340, 1993, p. 41), pridėtas prie šio sprendimo. Minėto elgesio kodekso skyriaus „Pirminių paraiškų tvarkymas" trečiojoje pastraipoje nustatyta, kad „kai institucijos turimo dokumento autorius (buvo) fizinis arba juridinis asmuo, valstybė narė, kita Bendrijos institucija arba įstaiga ar bet kuri kita nacionalinė ar tarptautinė organizacija, paraiška (turėjo) būti adresuojama tiesiogiai dokumento autoriui". Taigi institucija, taikydama šią vadinamąją „autoriaus taisyklę", nebuvo įgaliota atskleisti dokumentų, kylančių iš plačios trečiųjų asmenų kategorijos, įskaitant valstybes nares, ir leidimo susipažinti su dokumentais prašytojas buvo įpareigotas prireikus adresuoti savo paraišką tiesiogiai suinteresuotoms trečiosioms šalims.

33 Autoriaus taisyklė nėra įtraukta į Reglamentą Nr. 1049/2001, kuriame patvirtinama, kad iš esmės visi institucijų dokumentai turi būti prieinami visuomenei.

34 Tačiau iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies matyti, kad iš visų trečiųjų šalių valstybėms narėms taikoma ypatinga tvarka. Iš tikrųjų ši nuostata suteikia valstybei narei teisę prašyti institucijos neatskleisti iš jos kylančių dokumentų be jos išankstinio sutikimo. Primintina, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi perkeliama Deklaracija Nr. 35, pagal kurią Sutarties Aukštųjų susitariančiųjų šalių konferencija pritarė, kad 255 straipsnyje nurodyti principai ir sąlygos leistų valstybei narei prašyti institucijos be išankstinio šios valstybės narės sutikimo

neperduoti jos dokumentų trečiosioms šalims. Ši Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje nustatyta valstybių narių teisė paaiškinama tuo, kad šio reglamento tikslas ir poveikis nėra tokie, dėl kurių reikėtų pakeisti nacionalinės teisės aktus, susijusius su galimybe susipažinti su dokumentais (žr. Reglamento Nr. 1049/2001 15 konstatuojamąją dalį ir 2003 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Messina prieš Komisiją*, T-76/021, Rink. p. II-3203, 40 ir 41 punktus).

35 Šioje byloje konstatuotina, kad nagrinėjamą dokumentą atsakovė gavo kartu su pateikta paraiška dėl finansavimo iš Sanglaudos fondo. Šiuo požiūriu pažymėtina, kad pagal 1994 m. gegužės 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1164/94, įsteigiančio Sanglaudos fondą (OL L 130, p. 1), iš dalies pakeisto 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1264/1999 (OL L 161, p. 57) ir 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1265/1999 (OL L 161, p. 62), 10 straipsnio 3 dalį paramos iš Sanglaudos fondo, skirtos projektams, paraiškas teikia valstybė narė naudos gavėja. Pagal to paties straipsnio 4 dalį paramos paraiškose nurodoma, be kita ko, sąnaudų ir naudos analizė.

36 Darytina išvada, kad iš Sanglaudos fondo teiktinos paramos paraiškas pateikė viena valstybė narė naudos gavėja, o sąnaudų ir naudos analizės ataskaita būtinai sudaro informacijos, kuri tokiame prašyme turi būti nurodyta, dalį.

37 Šioje byloje sąnaudų ir naudos analizę Graikijos nacionalinėms valdžios institucijoms atliko bankas. Iš tikrųjų šis dokumentas yra informacijos dalis, kuri turi būti nurodoma ir iš Sanglaudos fondo teiktinos paramos paraiškoje.

38 Taigi nesant būtinybės atsakyti į klausimą, ar tik valstybių narių persiųstiems (o ne parengtiems) dokumentams taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalis, pakanka konstatuoti, kad nagrinėjamas dokumentas, kurį Graikijos nacionalinėms valdžios institucijoms parengė bankas, buvo parengtas valstybei narei.

39 Šiomis sąlygomis darytina išvada, kad atsakovė, konstatuodama, jog dokumentas kilo iš valstybės narės, nepadarė teisės klaidos.

40 Be to, ieškovės argumentas, kad kiekviena trečioji šalis, paprašydama valstybės narės persiųsti dokumentą atsakovei, gali nesilaikyti pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 jai tenkančių įsipareigojimų, šioje byloje neturi jokios reikšmės. Iš tikrųjų jau buvo nustatyta, kad nagrinėjamą dokumentą atsakovė gavo kartu su iš Sanglaudos fondo teiktinos paramos paraiška. Kiek tai susiję su Sanglaudos fondu, Komisija bendrauja tik su valstybe nare naudos gavėja. Paramos, skirtos projektams, paraiškas pateikia tik valstybės narės naudos gavėjos, todėl atsakovės gautas dokumentas nebūtų jos pasiekęs, jeigu Graikijos valdžios institucijos nebūtų pateikusios savo iš Sanglaudos fondo teiktinos finansinės paramos paraiškos.

41 Remiantis šiais motyvais pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad Komisija neįvertino valstybės narės, jai grindžiant savo neigiamą nuomonę, nurodytų motyvų

Šalių argumentai

42 Ieškovė teigia, kad atsakovė pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies ir Sprendimo 2001/937 5 straipsnio 4 dalies formuluotę ir esmę, nes neįvertino

Graikijos valstybės, jai grindžiant savo neigiamą nuomonę dėl prašomo dokumento atskleidimo, nurodytų priežasčių. Taip atsakovė suteikė valstybei narei *de facto* veto teisę, susijusią su jos turimo dokumento atskleidimu.

43 Ieškovės nuomone, iš veiksmažodžių „susipažinti" ir „prašyti" naudojimo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse ir Sprendimo 2001/937 5 straipsnio 4 dalyje aišku, kad Komisija neprivalo atsižvelgti į valstybės narės nuomonę. Aiškinant minėtus straipsnius ta prasme, kad jais valstybėms narėms suteikiama veto teisė, kiek tai susiję su iš jų kylančio dokumento atskleidimu, tai prieštarautų akivaizdžiai sąvokos „prašyti" prasmei.

44 Ji teigia, kad tik institucijos gali priimti sprendimus, susijusius su leidimu susipažinti su jų turimais dokumentais, ir kad ši institucija turi pateisinti savo atsisakymą atskleisti (dokumentus) pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalis.

45 Ieškovė pažymi, kad dviejuose jai adresuotuose laiškuose atsakovė remiasi Graikijos valdžios institucijų neigiama nuomone ir labai lakoniškai remiasi šių institucijų, joms grindžiant savo neigiamą nuomonę, nurodytais motyvais. Niekas nerodo, kad atsakovė šiuos motyvus. Ginčijamame sprendime buvo pateikta dar mažiau informacijos dėl Graikijos valdžios institucijų nurodytų priežasčių ir jų įvertinimo Komisijoje. Generalinis sekretorius remiasi tik Graikijos valdžios institucijų pateikta neigiama nuomonė.

46 Ieškovė teigia, kad atsakovė turėjo įvertinti Graikijos valdžios institucijų nurodytas priežastis ir jai adresuotuose laiškuose pateikti informaciją apie savo vertinimą. Atsakovė veikė taip, tartum jai būtų privaloma Graikijos valstybės nuomonė.

47 Ieškovė tvirtina, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta, jog Komisija tam tikromis aplinkybėmis nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais. Kai viena iš šių sąlygų yra patenkinta, Komisija neturi suteikti galimybės susipažinti su dokumentais. Atvirkščiai, pagal to paties reglamento 4 straipsnio 5 dalį nėra teigiama, kad Komisija privalo nesuteikti galimybės susipažinti su dokumentais, bet tik tai, jog valstybė narė gali prašyti, kad ji tokio dokumento neatskleistų. Dėl šio prašymo sprendimo Komisija turi diskrecijos teisę.

48 Ieškovė teigia, kad ji abejoja, jog valstybėms narėms, turinčioms savąją tvarką dėl galimybės susipažinti su dokumentais suteikimo, Komisijos prašymas neleisti susipažinti su dokumentais būtų privalomas. Ji teigia, kad atsakovė pripažino, jog jis toks nėra, nes ji teigia, kad į jos pageidavimus turi būti „kiek įmanoma atsižvelgta". Tai reiškia, kad jos tokios konsultacijos metu pateikta nuomonė nėra nei lemiama, nei privaloma, kai reikia nustatyti, ar galimybė susipažinti su jos dokumentais turi būti suteikta nacionaliniu lygmeniu.

49 Ieškovės nuomone, jeigu valstybė narė turėtų atsižvelgti į atsakovės poziciją, tai būtų akivaizdus šios valstybės narės piliečių teisių apribojimas, ir atsakovė įgytų tikrą veto teisę, galbūt net nesusipažinusi su aptariama nacionaline tvarka. Ji tvirtina, kad bet kuriuo atveju, kiek tai susiję su būdais, kuriais gali būti suteikta galimybė (susipažinti su dokumentais), valstybė narė išsaugojo diskrecijos teisę, kad ji galėtų suderinti savo nacionalinės tvarkos reikalavimus su autoriaus teisės aktų sistemos reikalavimais. Analogiškai, nors valstybė narė gali prašyti, kad būtų atsisakyta suteikti galimybę (susipažinti su dokumentais), atsakovė turi diskrecijos teisę bendrai su valstybe nare nuspręsti, kaip, sudarant kuo platesnę galimybę susipažinti su dokumentais, atsižvelgti į pastarosios susirūpinimą.

50 Teismo posėdyje ieškovė tvirtino, kad Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalyje nurodyta, jog slapto pobūdžio dokumentai išduodami tik su dokumento autoriaus sutikimu. Ji teigia, kad jeigu Bendrijos teisės aktų leidėjas būtų norėjęs šio

reglamento 4 straipsnio 5 dalimi suteikti valstybėms narėms veto teisę, jis būtų įtvirtinęs panašią į šią nuostatą formuluotę.

51 Atsakovė ginčija šiuos argumentus ir prašo atmesti ieškinio pagrindą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

52 Pagal šį ieškinio pagrindą pateiktas pirmas klausimas yra toks: ar numatydamas, kad valstybė narė gali prašyti institucijos neatskleisti iš tos valstybės narės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalis suteikia šiai valstybei veto teisę arba palieka diskrecijos teisę institucijai.

53 Reikia pažymėti, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 nustato, jog iš esmės visi institucijų dokumentai turėtų būti prieinami visuomenei (11 konstatuojamoji dalis).

54 Kalbant apie trečiųjų šalių dokumentus, siekiant nustatyti, ar turi būti taikoma reglamento 4 straipsnio 1 ir 2 dalyje numatyta išimtis, reglamento 4 straipsnio 4 dalis įpareigoja institucijas konsultuotis su suinteresuota trečiąja šalimi, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas turi arba neturi būti atskleistas. Darytina išvada, kad institucijos nėra įpareigotos konsultuotis su suinteresuota trečiąja šalimi, jeigu aiškiai matyti, kad dokumentas turi arba neturi būti atskleistas. Visais kitais atvejais institucijos turi konsultuotis su suinteresuota trečiąja šalimi. Todėl, kiek tai yra susiję su trečiosios šalies dokumentais, konsultavimasis su suinteresuota trečiąja šalimi paprastai yra išankstinė sąlyga, siekiant nustatyti išimčių iš galimybės susipažinti (su dokumentais), nustatytų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 ir 2 dalyje, taikymą.

55 Be to, atsakovei tenkanti pareiga konsultuotis su trečiąja šalimi pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį nedaro poveikio jos teisei nuspręsti, ar turi būti taikoma viena iš šio reglamento 4 straipsnyje 1 ir 2 dalyje numatytų išimčių.

56 Atvirkščiai, iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies aišku, kad valstybėms narėms taikoma ypatinga tvarka. Iš tikrųjų ši nuostata suteikia valstybei narei teisę prašyti institucijos nesuteikti galimybės susipažinti su iš jos kylančiu dokumentu be jos išankstinio sutikimo. Primintina, kaip tai nurodyta minėtame 34 punkte, jog šia nuostata perkeliama Deklaracija Nr. 35.

57 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalis valstybėms narėms nustato skirtingą padėtį nei trečiajai šaliai ir šiuo požiūriu įtvirtina *lex specialis*. Iš šios nuostatos išplaukia, kad valstybė narė, pateikdama dokumentą arba vėliau, turi teisę prašyti institucijos nesuteikti galimybės susipažinti su iš jos kylančiu dokumentu be jos išankstinio sutikimo. Kai valstybė narė paduoda tokį prašymą, institucija yra įpareigota prašyti valstybės narės išankstinio sutikimo prieš atskleisdama dokumentą. Šioje nuostatoje aiškiai įtvirtinta pareiga institucijai prašyti valstybės narės išankstinio sutikimo netektų savo prasmės, jeigu institucija, nepaisydama aiškiai priešingo suinteresuotosios valstybės narės prašymo, galėtų nuspręsti atskleisti šį dokumentą. Iš tikrųjų, jeigu institucija turėtų teisę atskleisti dokumentą nepaisydama valstybės narės prašymo nesuteikti galimybės susipažinti su minėtu dokumentu, valstybės narės padėtis nesiskirtų nuo paprastų trečiųjų šalių padėties. Taigi, priešingai nei teigia ieškovė, toks valstybės narės prašymas įpareigoja instituciją neatskleisti nagrinėjamo dokumento. Net jeigu, kaip yra šioje nagrinėjamoje byloje, valstybė narė nepadavė tokio prašymo pateikdama dokumentą institucijai, vis dėlto ji turi teisę prašyti valstybės narės sutikimo prieš atskleisdama dokumentą trečiosioms šalims. Tokiu atveju institucija yra įpareigota atsižvelgti į galimą valstybės narės prašymą neatskleisti (dokumento).

58 Šiuo požiūriu reikia pažymėti, kad valstybė narė nėra įpareigota nurodyti savo prašymo motyvų pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį ir kad institucija neturi nagrinėti, kai toks prašymas jai pateikiamas, ar nagrinėjamo dokumento neatskleidimas yra pateisinamas, pavyzdžiui, visuomenės interesu.

59 Siekiant užtikrinti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies taikymo atitiktį Deklaracijai Nr. 35 ir palengvinti susipažinimą su nagrinėjamu dokumentu, leidžiant valstybei narei, iš kurios tas dokumentas kyla, prireikus duoti savo sutikimą atskleisti (dokumentą), institucija privalo konsultuotis su šia valstybe nare. Net jeigu ši valstybė narė po su ja įvykusių konsultacijų nepadavė prašymo pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį, vis dėlto institucija privalo pagal šio reglamento 4 straipsnio 4 dalį įvertinti, ar dokumentas turi būti atskleistas.

60 Reikia konstatuoti, kad, kai valstybė narė paduoda prašymą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį, taikomos atitinkamos šios valstybės narės nacionalinės teisės nuostatos, apibrėžiančios teisę susipažinti su dokumentais, bei teisinis pagrindas, susijęs su galimo ieškinio pareiškimu. Nacionalinės administracinės ir teisminės institucijos turi teisę pagal nacionalinę įvertinti, ar galimybė susipažinti su minėtais iš valstybės narės kylančiais dokumentais turi būti suteikta, ir nustatyti, ar, ir kuria dalimi, turi būti taikoma suinteresuotųjų asmenų teisė pareikšti ieškinį.

61 Galiausiai dėl ieškovės teismo posėdyje pateikto argumento, kad jeigu Bendrijos teisės aktų leidėjas būtų norėjęs pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį suteikti veto teisę valstybėms narėms, jis būtų įtvirtinęs panašią į šio reglamento 9 straipsnio 3 dalies nuostatą formuluotę, reikia konstatuoti, kad ši nuostata nustato specifines taisykles, kuriomis siekiama užtikrinti veiksmingą slaptų arba konfidencialių dokumentų, kylančių iš šių institucijų, valstybių narių, trečiųjų šalių valstybių arba tarptautinių organizacijų, apsaugą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte apibrėžtose srityse, ypač susijusiose su visuomenės saugumu, gynybos ir kariniais reikalais. Šiame straipsnyje visų pirma nurodyti šiuos

dokumentus nagrinėti įgalioti asmenys ir nustatyta, kad slapto pobūdžio dokumentai įtraukiami į registrą arba išduodami tik dokumento autoriui sutikus. Atsižvelgiant į šių taisyklių specifinį pobūdį, reikia konstatuoti, kad šis straipsnis nėra susijęs su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi ir todėl iš tikrųjų negalima veiksmingai juo remtis, siekiant aiškinti tą straipsnį. Iš tikrųjų valstybės narės atliekamas klasifikavimas „TRÈS SECRET/TOP SECRET" (YPAČ SLAPTI), „SECRET" (SLAPTI) arba „CONFIDENTIEL" (KONFIDENCIALŪS) prilygsta teiginiui, jog iš principo neįmanoma atskleisti šio dokumento. Dėl kitų dokumentų, kylančių iš valstybės narės, reikėtų pažymėti, kad toks galimybės nebuvimas gali būti konstatuotas tik esant jos aiškiam prašymui.

62 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, darytina išvada, kad remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi, kai valstybė narė prašo institucijos neatskleisti iš jos kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo, institucijai šis prašymas yra privalomas. Todėl antrasis ieškovės ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad atsakovė neįvertino Graikijos valstybės, šiai grindžiant savo neigiamą nuomonę dėl prašomo dokumento suteikimo, nurodytų priežasčių, yra nepagrįstas.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su motyvacijos trūkumu

Šalių argumentai

63 Ieškovė teigia, kad atsakovė padarė teisės klaidą, nes pažeidė pareigą nurodyti ginčijamo sprendimo motyvus, priešingai nei to reikalauja EB sutarties 253 straipsnis. Jos nuomone, kadangi atsakovė neįvertino Graikijos valstybės pateiktų priežasčių, tai reiškia, jog nebuvo nurodyti motyvai.

64 Ieškovė tvirtina, kad nagrinėjamoje byloje atsakovė ją tik informavo apie Graikijos valstybės nurodytas, jai grindžiant savo neigiamą nuomonę, priežastis. Dvejuose atsakovės ieškovei adresuotuose laiškuose, ir ypač ginčijamajame sprendime, nenurodomi atsakovės atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su prašomu dokumentu motyvai. Taip pasielgdama atsakovė neleido ieškovei identifikuoti priežasčių, kuriomis grindžiamas jos atsisakymas atskleisti prašomą dokumentą, o Bendrijos teisėjui – vykdyti savo priežiūrą.

65 Atsakovė teigia, kad ginčijamo sprendimo motyvai buvo išsamūs, nes jame nurodyta atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentu priežastis – nacionalinės valdžios institucijų prašymas jo neatskleisti.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

66 Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką pareiga nurodyti konkrečiam asmeniui skirto sprendimo motyvus siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar sprendimas yra pagrįstas arba galbūt jis turi trūkumų, dėl kurių jo teisėtumas gali būti ginčijamas bei Bendrijos teisėjas gali vykdyti sprendimo teisėtumo priežiūrą. Šios pareigos apimtis priklauso nuo nagrinėjamo akto pobūdžio ir nuo jo priėmimo aplinkybių (1996 m. balandžio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Industrias Pesqueras Campos ir kt. prieš Komisiją*, T-551/93, T-231/94, T-234/94, Rink. p. II-247, 140 punktas; 2000 m. vasario 3 d. Sprendimo *CCRE prieš Ko*misiją, T-46/98 ir T-151/98, Rink. p. II-167, 46 punktas ir 2002 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Associaão Comercial de Aveiro prieš Komisiją*, T-80/00, Rink. p. II-2465, 35 punktas).

67 Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad jame aiškiai nurodoma, jog atsakovė konsultavosi su Graikijos valdžios institucijomis, kurios jos prašė neatskleisti šio dokumento, ir kad todėl ji negalėjo pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį jį atskleisti.

68 Iš ginčijamo sprendimo aišku, kad motyvuota buvo išsamiai, nes nurodyti motyvai paaiškino priežastį, dėl kurios atsisakyta suteikti galimybę susipažinti su dokumentu – nacionalinės valdžios institucijos prašymas neatskleisti dokumento.

69 Šiuo požiūriu primintina – tai buvo nuspręsta anksčiau – kad institucija turi atsižvelgti į valstybės narės pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį pateiktą prašymą. Šiomis sąlygomis atsakovei nereikėjo vertinti Graikijos valstybės pateiktų priežasčių.

70 Pagaliau, net jeigu dėl skaidrumo atsakovė praneštų ieškovei motyvus, kuriais rėmėsi valstybė narė, konstatuotina, kad atsakovė neprivalėjo aiškinti ieškovei priežasčių, dėl kurių suinteresuotoji valstybė narė padavė prašymą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį, atsižvelgiant į tai, kad ši nuostata neįpareigoja valstybės narės nurodyti tokio prašymo motyvų.

71 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, trečiasis ieškinio pagrindas nėra pagrįstas.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad Komisija neišnagrinėjo, ar turi būti suteikta galimybė iš dalies susipažinti su prašomame dokumente esančia informacija

Šalių argumentai

72 Ieškovė teigia, kad atsakovė padarė teisės klaidą, dėl kurios buvo pažeista Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalis, nes ji neišnagrinėjo, ar turi būti suteikta galimybė iš dalies susipažinti su prašomame dokumente esančia informacija, kuriai nėra taikomos išimtys.

73 Ji pažymi, kad atsakovė jai išsiuntė dalį paraiškos dėl finansinės paramos iš Sanglaudos fondo, kurioje buvo pateiktas pagrindinių sąnaudų ir naudos analizės aspektų aprašymas, bet ne visas studijos tekstas, kaip ji to prašė. Šis pranešimas netenkina Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalies reikalavimų, nes šis aprašymas nesudaro prašomo dokumento dalies šios nuostatos prasme.

74 Ieškovė tvirtina, kad, nepaisant valstybės narės prašymo atsisakyti suteikti galimybę (susipažinti su dokumentais), nes atsakovė yra įpareigota suteikti kuo platesnę galimybę susipažinti su dokumentais, ji turėjo išnagrinėti, ar buvo galima leisti iš dalies susipažinti (su dokumentais). Kadangi atsakovė net nesiėmė veiksmų, kad nustatytų, ar galėjo būti suteikta galimybė iš dalies atskleisti (dokumentus), ji padarė teisės klaidą (29 punkte minėto sprendimo *Taryba prieš Hautala* 29 ir 30 punktai ir 29 punkte minėto sprendimo *Hautala prieš Tarybą* 85–88 punktai).

75 Atsakovė ginčija šiuos argumentus ir prašo atmesti ieškinio pagrindą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

76 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį, jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tiktai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos.

77 Aišku ginčijamajame sprendime nenurodoma, ar atsakovė numatė galimybę iš dalies atskleisti prašomą dokumentą. Tačiau pažymėtina, kad – ir ieškovė buvo apie tai informuota – suinteresuotoji valstybė narė visiškai prieštaravo, kad būtų atskleistas visas dokumentas. Taigi, kadangi atsakovei šis prašymas buvo privalomas, dalinis šio dokumento atskleidimas buvo neįmanomas. Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad atsisakymo iš dalies susipažinti su šiuo dokumentu motyvai, nors ir netiesiogiai, yra nurodyti valstybės narės prašyme.

78 Darytina išvada, kad ieškinio pagrindą reikia atmesti.

79 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, visą ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

80 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti atsakovės išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Azizi Jaeger Czúcz

Paskelbta 2005 m. kovo 17 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

M. Jaeger